

татъ през ноќь-тъ. И сама Неронъ направи въ гръденъ-тъ си едно страшно и трепетно зрелище, щото е чудно и за казванѣ: той съ возеши ноќа съ къласкъ-тъ си изъ гръдина-та си, а свѣши-те предъ къласкъ-тъ му бѣха такива вѣдни за-палини Христіани. Въ тїа гоненїа пострадаха и Апостоли-те Петър и Павелъ, Петра распнаха на кръстъ съ гълъбъ-тъ надолу, а Павла посѫкоха къто Римлянинъ.

На това гоненїе причина-та бѣше тѣкава. Неронъ реши да запали Римъ, жжко-то казватъ нѣ-кои, за да види какъ е горяла Троја, а както казватъ дрѹги, за да направи Римъ съ добъръ порядокъ, кое-то съ види, да е покърно. И къто направи решенїе-то си, намрази го народ-атъ много, а той за да съ оправди, набѣди Христіани-те, че тїи изгорили Римъ, и за това ги мъчеха Римляни-те съ страшни мъкы. Даваха на това причинъ и Симоніани тे, кои-то бѣха про-тивни на Христіани-те; защо-то ги кливетеха, че биле дѣтоубийци, човѣкомълди, смешнокровници, лжци, и че повдигатъ народ-атъ на бунтъ. При-томъ говореха и други тѣкива, кои-то толкова подлудяваха Римляни-те врзъз Христіани-те, що-то да съ побуждаватъ да имъ праватъ тѣкива су-ровости.

Глава 6.

За разуренїе-то на Іерусалимъ.

Іудеи-те не можаха никакъ съ благодаренїе да понесатъ иго-то римско, и това недопаданѣ ги